

Sygn. akt II CSK 524/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku J. W. i D. W.
przy uczestnictwie H. K., W. W., W. K. i E. Ł.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy J. W.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 20 kwietnia 2015 r., sygn. akt I 1Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W sprawie o rozgraniczenie z wniosku J. W. i D. W. Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2015 r. oddalił apelację wnioskodawcy J. W. i uczestniczki H. K. od postanowienia Sądu Rejonowego w K. VII Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w S..

W skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego wnioskodawca uzasadniał wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., wywodząc ją ze słuszności stawianych zaskarżonemu postanowieniu zarzutów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi

w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (postanowienie SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, postanowienie SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Dotyczy to takiego orzeczenia, które w sposób widoczny już na pierwszy rzut oka narusza porządek prawny. Przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nie stanowi, jak uzasadnia ją skarżący, oczywiste naruszenie przepisów prawa procesowego, które samo nie daje wprost podstaw do oceny, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Nie może więc odnieść skutku odwołanie się przez skarżącego dla uzasadnienia oczywistej zasadności skargi do uzasadnienia przytoczonych w niej podstaw, które na tym etapie postępowania nie podlegają właściwemu dla rozpoznania skargi kasacyjnej merytorycznemu badaniu i nie stanowią podstawy tej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, która Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.